

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Œcumenica Cathedræ Apostolicæ Avthoritas

Reding, Augustin

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

Proloquium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38717

PROLOQUIUM.

Verba que fere divulgata habentur Cleri Galliani quatuor propositiones circa Oecumenicam Romani Pontificis auctoritatem sub tenore sequenti declarata. *Ecclesia Gallicana decreta & Libertates à majoribus nostris tanto studio propugnatas, earumque fundamenta sacris Canonibus, & Patrum traditione nixa, multi diruere moluntur, nec desunt, qui earum obtentu, primatum B. Petri, ejusque successorum Romanorum Pontificum à Christo institutum, iisque debitam ab omnibus obedientiam, Sedisque Apostolica, in qua Fides predicatur, & unitas servatur Ecclesie, reuerendam omnibus gentibus maiestatem imminuere non vereantur. Heretici quoque nihil pratermittunt, quò eam potestatem, quàm pax Ecclesie continetur, inuidiosam & gravem Regibus & populis ostendant, iisque fraudibus simplices animas ab Ecclesia, Christi que adeò communionem dissociant. Quæ ut incommoda propulsemus, nos Archiepiscopi & Episcopi Parisiis mandato Regio congregati, Ecclesiam Gallicanam representantes, una cum cæteris Ecclesiasticis viris nobiscum deputatis, diligenti tractatu habito, hæc sancienda, & declaranda esse duximus.*

I. Beato Petro, ejusque successoribus Christi Vicarijs, ipsiusque Ecclesie rerum spiritualium, & ad eternam salutem pertinentium, non autem Civilium ac temporalium à Deo traditam esse potestatem, dicente Domino: Regnum meum non est de hoc mundo: & iterum: Reddite ergo Cæsari, quæ sunt Cæsaris, & quæ sunt Dei; Deo, ac proinde stare Apostolicum illud: Omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit, non enim est potestas, nisi à Deo, quæ autem sunt à Deo, ordinata sunt. Regentes ergo & Principes nulli Ecclesie potestati Dei ordinatione subyci, neque auctoritate Clarium Ecclesie directè, vel indirectè deponi, aut illorum subditos eximi à fide, atque obedientia, ac præstito fidelitatis sacramento solvi posse, eamque sententiam publicè tranquillitati necessariam, nec minùs Ecclesie, quam Imperio utilem, ut Verbo Dei, Patrumque traditioni, & Sanctorum exemplis consonam omninò retinendam.

II. Sic autem inesse Apostolicæ Sedi, ac Petri successoribus Christi Vicarijs rerum spiritualium plenam potestatem, ut simul valeant, atque immota consistant sanctæ Oecumenicæ Synodi Constantiensis à Sede Apostolica comprobata, ipsòque Romanorum Pontificum, ac totius Ecclesie usu confirmata, atque ab Ecclesia Gallicana perpetuà Religione custodita, decreta de auctoritate Conciliorum Generalium, quæ Sess. 4. & s. continentur: nec probari, qui eorum Decretorum, quasi dubie sint auctoritatis, ac minùs approbata, robur infringunt, aut ad solum schismatis tempus Concilij dicta detorquent.

III. Hinc Apostolica potestatis usum moderandum per Canones Spiritu Dei conditos, & totius mundi reuerentià consecratos. Valere etiam regulas, mores, & instituta à Regno & Ecclesia Gallicana recepta, Patrumque terminos manere inconcussos, atque id pertinere ad Apostolicæ Sedis amplitudinem, ut statuta, & consuetudines tantæ Sedis, & Ecclesiarum consensione firmata, propriam stabilitatem obtineant.

)T(

IV. In

PROLOQUIUM.

IV. In fidei quoque questionibus precipuas Summi Pontificis esse partes, ejusque decreta ad omnes, & singulas Ecclesias pertinere, nec tamen irreformabile esse judicium, nisi Ecclesie consensus accesserit.

V. Quæ accepta à Patribus ad omnes Ecclesias Gallicanas, atque Episcopos mittenda decrevimus, ut idipsum dicamus omnes, simulque in eodem sensu, in eadem sententia.

Editis hisce Propositionibus, Emanuel à Schelestrate, sacre Theologiæ Doctor, ac Bibliothecæ Vaticanæ Præfectus, contexuit dissertationem; quâ ex professo impugnat secundam ex illis circa Constantiensis Concilij auctoritatem propositionem, in quâ Concilij super Papam autoritas adstruitur.

Quæ causa extitit Maymbourgo, scribendi tractatum historicum de Romanâ Ecclesiâ, ejusque prerogativis ac Episcopis, in quo stabilire nititur quatuor præinsinuatæ Parisijs editas propositiones, impugnando specificè eam quoque dissertationem, quam præactus Schelestratus ediderat.

Qui proinde Author denuò fuit compulsus reponere tractatum de sensu & auctoritate Decretorû Constantiensis Concilij Sessione quartâ & quintâ circa potestatem Ecclesiasticâ editorum, in quo adeò tractatu firmatur contra Maymbourgum, quòd primum Sessionis quartæ Decretum corruptum ad manus nostras pervenerit, nihilque, si juxta Acta manuscripta corrigatur, ad quæstionem de superioritate Concilij faciat; Decreta verò duo priora Sessionis quintæ sine deliberatione tantæ rei debitâ, contradicentibus Cardinalibus, & Regis Gallia Oratoribus edita sint ab unâ duntaxat ex tribus Obedientijs, quæ Generale Concilium non constituerat: quòd demum post trium Obedientiarum Unionem neque à Concilio in auctoritatem admittitur, neque à Martino V. unquam comprobata fuerint. Interea in lucem prodijt Regale Sacerdotium Romano Pontifici assertum, cum explicatione præactarum Cleri Gallicani quatuor propositionum auctore Eugenio Lombardo SS. Theologiæ, & I. V. Doctore. Eodem tempore typis commissus est Leodij Tractatus de Libertatibus Ecclesie Gallicane, continens amplam discussionem declarationis ex illis propositionibus consistentis, factæ ab Archiepiscopis & Episcopis mandato Regio Parisijs Anno M. DC. LXXXII. congregatis. Cujus Author inscribitur M. C. SS. Theologiæ Doctor. In hoc tractatu præter discussionem naturæ, originis ac progressûs libertatum Ecclesie Gallicanæ, unâ cum quatuor Cleri Gallicani propositionum examine, expenduntur insuper Jurisdictionis Ecclesiasticæ origo, Edmundi Richerij libellus de Ecclesiastica & politica potestate, axiomata Petri Puteani, aliorumque Scriptorum sententiæ de Libertatibus seu Regni seu Ecclesie Gallicanæ, unâ cum appellationibus ab abusu. Successerunt hinc Dissertationes Theologicæ de antiquâ Ecclesie disciplinâ editæ à Ludovico Ellies Du Pin, SS. Facultatis Theologicæ Parisiensis Doctore, in suis ad Lectorem monitis graviter conquerentem universaliter adversus auctoritatis Pontificiæ defensores, quali sub obtentu hujus defensionis Ecclesiarum libertates proculcarentur, jura Regnorum attenuarentur, Conciliorum sanctiones ludibrio haberentur, sacraque Episcoporum autoritas, & solida

PROLOQUIUM.

& solida Politicæ Ecclesiasticæ fundamenta convellerentur: Tum specialiter contra tractatum, qui præfert titulum *de Libertatibus Ecclesie Gallicane*, ac si in hoc opere non modò Ecclesiarum Gallicanarum Libertates risu & fannis exciperentur, sed & Cleri Gallicani Antistitibus non uno modo illuderetur: Tum insuper adversus Schelestrati dissertationem de Concilio Constantiensi, ejusdemque nuperrimam confirmationem.

Quia porrò præacto Parisiensi Conventui causam dedit Regalia, contra quam prodijt inprimis Tractatus Appamiensis, dum e contra Natalis Alexander de isthoc jure re singularè composuit dissertationè, quæ habetur inter ejus selecta historiarum Ecclesiasticarum capita.

Idcirco hujusrei explicationem è contrario concinnavit Author Leodiensis M. C. SS. Theologicæ Doctor: Eiusdemque argumenti opus contexuit Author Galliarum Vindicatæ, in cujus *dissertatione* 1. §. 7. pariter respondetur ad ea, quæ à Patre Alexandro Natali in favorem Regaliæ producta sunt.

Sub hac igitur rerum facie, quid superesse potest in partis adversæ argumentis, quod sufficienter non extet refutatum? An non igitur videbor rem actam agere, si eidem causæ manum apponam? Sollicitabar equidem, ut factâ super hisce utrinque discussis argumentis reflexione, mei quoque Judicij proferrem sententiam. At nunquid fas esset mihi conari, aliquid claritatis affundere tantæ luci, quam tot insignes viri suis tam præclaris operibus in orbem Christianum intulerunt? Instantia fiebat ex hoc, quòd si non singulæ, saltem pleræque hujus concertationis materiæ affines essent ijs, quæ in sacrosancti Concilij Tridentini Congregationibus agitabantur. Quid ni ergo ad inextinctæ Concilij Tridentini Veritatis Vindicem à me contextû, quodammodò perficiendum & complendum, causæ hujus discussionem in me recipe-rem? Fateor equidem, quòd de Summi Pontificis, imò etiam Concilij Oecumenici super Reges quoad Jura præsertim temporalia superioritate videatur saltem *Tacite* aliquid difficultatis esse motum in Sacrosanctâ Tridentinâ Synodo, dum juxta hujus acta Regij Oratores tantoperè se opponerant Reformationi eorundem secularium Principum. Fateor insuper, Concilij super Papâ superioritatè ex Concilij Constantiensis Decretis haud obscure intrâ Congregationes dictæ Tridentinæ Synodi fuisse allegatam, minimè tamen decisam, sed in suspensio relictam. A quo utroque puncto pendent etiam duo reliqui per Clerum Gallicanum declarati articuli unâ cum hoc etiam puncto, intrâ ejusdem Concilij Sessiones multimodè proposito, an Jurisdictio Episcopalis sit *immediate* Juris Divini? Unde prorsus tateri compellor, universas præsentis causæ materias habere respectum ad ea, quæ intrâ Concilium Tridentinum sunt agitata, dum de ipsismet etiam ab Ecclesiasticæ potestatis abusu appellationibus noscitur in eadem Sacrosanctâ Synodo perorasse Faber Orator Gallicus. Et quia Jurapatronatûs secularium *ibidem* sunt ad arctiores redacta limites, facile conjicere hinc licet, in quo censu fuerit jus Collationû in Beneficijs Ecclesiasticis à Principibus secularibus vindicatum: licque adeò jus Regaliæ ultra Concilij Lugdunensis spheram protentum, foret habendum.

PROLOQUIUM

Hæc igitur uniuersa firmant equidem illam instantiam, quâ urgebar, ut harum Materiarum discussionem eo saltem respectu in me susciperem, quò Inextinctæ Concilij Tridentini Veritatis Vindicem magis perficerem, & quodammodo consummarem. Accedebat ulterior adhuc instantia, quatenus Ludouici Ellies Du Pin, Parisiensis Theologi dissertationem antehac, quantum constat, non refutatam conarer refutare. Verùm quâ methodo istud peragerem? An nova vel ex sacris Litteris, vel Canonicis constitutionibus, vel Conciliorum Decretis, vel Historijs Ecclesiasticis argumenta proferre liceret, ubi hæc uniuersa toties reproducta, non nisi quoad modum explicandi aliquam ex diuersitate Authorum obtineant varietatem? An ergo, quæ tam frequentes ac insignes viri protulerunt in medium, Summariâ quâdam serie reducerem in compendium? At quia documenta, maximè historica, suum vigorem facile amitterent, si non sub verbis suis formalibus referrentur, ideo ad argumenti hinc petiti robur conservandum, oportet sub Lectoris oculos ex integro ponere, quod alij Authores inde desumunt probationis præsidium. Hinc verò altera, mox emergit inconuenientia, dum enim tot Authorum in eadem causa reproducuntur iudicia, iisdem plerumque rationibus & auctoritatibus nixa, multas opus est facere repetitiones permaximè odiosas. Quod singulariter etiam eveniet, dum ultra modernorum Scriptorum dissertationes, adferentur ex tractatu tractatum consulta antiquorum Jurisperitorum. Verùm ista quoque inconuenientia devoranda est, ne si plurium opera in unum contraherentur Summarium, vis & energia, quam quisque sub suo speciali modo præfert, obfuscaretur ac perderetur. Quare hoc præfens opus meum, non tam meum dicere arrogo, quàm texturam quandam ex præallegatis Authoribus concinnatam, eâ tamen sub Methodo, ut quantum ingenij vires mihi subministrabant, cuncta ab alijs producta argumenta curarem accuratiùs expendere, eorundemque vim & efficaciam magis ac magis exacuere. In quo unicè intendo ita prosequi veritatis semitam, ut alijs super ipsismet Theologicis in rem præsentem ratiocinationibus meis occasionem præberem ad superiores faciendas reflexiones, quibus medi-
antibus altiùs penetraretur fundus veritatis,
cujus unicè desidero triumphum.
Vale & fave.

IN.